

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 224/2015
17.03.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Сође Павловић и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.М., због кривичног дела убиство из члана 113. КЗ и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног М.М., адвоката А.П., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 759/11 од 04.04.2014. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1055/14 од 23.09.2014. године, у седници већа одржаној дана 17.03.2015. године, једногласно је, донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.М., адвоката А.П., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 759/11 од 04.04.2014. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1055/14 од 23.09.2014. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К 759/11 од 04.04.2014. године окривљени М.М. оглашен је кривим због кривичног дела убиство из члана 113. КЗ у стицају са кривичним делом недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ, па је, након што су му утврђене појединачне казне затвора за кривична дела у питању и то: за кривично дело убиство из члана 113. КЗ у трајању од десет година, а за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ у трајању од четири године осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 11 година и шест месеци, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 22.06.2011. године. Том пресудом на основу одредбе члана 258. ЗКП представник породице пок. Б.Т., М.Т. упућен је на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева док је одређено да ће се о трошковима кривичног поступка одлучити накнадно, посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 1055/14 од 23.09.2014. године одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Београду и бранилаца окривљеног М.М., адвоката М.Ч. и А.П. и пресуда Вишег суда у Београду К 759/11 од 04.04.2014. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног М.М., адвокат А.П. због повреде закона из члана 485. став 1. у вези члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд наведене правноснажне пресуде преиначи без стављања конкретног предлога суду у погледу преиначења правноснажних пресуда, односно да исте укине.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу одредби члана 488. став 1. ЗКП доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа сходно одредби члана 490. ЗКП, о којој, у смислу одредбе члана 488. став 2. ЗКП није обавестио јавног тужиоца и браниоца окривљеног, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.М., адвоката А.П. је неоснован.

Бранилац окривљеног М.М., у захтеву за заштиту законитости истиче да је означеним правноснажним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП наводима да се пресуде заснивају на службеним белешкама о обавештењу примљеним од грађана Н.С., У.Н. и И.Б., све од 19.05.2011. године, на којим доказима се пресуде не могу заснивати указивањем да су исти прибављени супротно одредби члана 504ђ став 2. и став 4. ЗКП и одредбама чл. 102, 174, 175. и 177. ЗКП важећег у време прибављања ових доказа.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд је у смислу одредбе члана 604. став 1. ЗКП ("Службени гласник РС" 72/11... 55/14) испитао сходно одредбама ЗКП ("Службени лист СРЈ" 70/01 и 68/02 и "Службени гласник РС" 58/04... 76/10) који је важио у време прибављања доказа наведених у захтеву, па је нашао да се неосновано захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног М.М. указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП ("Службени гласник РС" 72/11... 55/14) који је важио у време доношења правноснажних пресуда.

Наиме, наводе садржане у захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног М.М. неосновано је истицао и у изјављеној жалби против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и о томе

на страни 3 последњи пасус, страни 4 пасус први, други и трећи образложења пресуде дао јасне и довољне разлоге, које Врховни касациони суд у свему прихвата и у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује.

Истовремено, овај суд указује да се правноснажне пресуде поред ових доказа заснивају на великом броју изведених доказа и то исказа сведока, материјалних доказа и обављених вештачења, па је очигледно да би и без наведених службених белешки била донета иста пресуда.

Код оцене овог навода захтева браниоца окривљеног М.М. Врховни касациони суд је имао у виду чињеницу да је повреда кривично-процесног закона о којој је реч, сада прописана као битна повреда одредаба кривичног поступка, која може утицати на законитост пресуде само ако се иста заснива искључиво на незаконитом доказу, што конкретно није случај.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 491. ст. 1. и 2. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.